

Gelezen in de "Bilthovense Courant"
en overgenomen met toestemming van de schrijver

OM NOOIT TE VERGETEN

Bilthoven - Ruim 60 jaar heeft het dak van de O.L. Vrouw-kerk aan de Gregoriuslaan beschutting gegeven aan een gemeenschap, die zich veelkleurig ontwikkeld heeft, ook oecumenisch. In die lange traditie had de kleur paars ook eens een bijzondere waarde. Daarom een anekdote uit de jaren zestig, uit de oude Roomse doos.

In het naburige Soest-Zuid gebeurde het. Als jong kapelaan was ik, 22 jaar geleden, geplaatst bij "de eik", pastoor Ruth Lommerse ruw van bast maar met een hart van goud. Ik had er een hard maar goed leven. Onderscheid des persoons kende hij niet: of er een prinses kwam kijken of een boerenknecht van de Eem, maakte voor hem geen verschil: als je te laat kwam, kreeg je een staanplaats. De reeds 74-jarige fietste trouw elke dag her en der naar zijn parochianen, midden op de weg, met zijn pijp als enige richtingwijzer.

Hij hoorde helemaal bij het plaatje van Soest; iedereen achtte hem en ging voor hem opzij. Tot een vreemde vrachtauto op de voorrangsweg daar geen eerbied voor toonde, zijn fiets raakte, en een zwaar gekneusde pastoor de pastorie binnenbracht (want een ziekenwagen en ziekenhuis wilde hij niet): alleen zijn pijp was er goed afgekomen. Nu waren op de twee andere pastorieën in Soest hooggeëerde heren gevestigd: Mgr. Visser (oud studentenpastor in Utrecht) en Mgr. Smit

(Archimandriet van de Oosterse kerken). Twee Monseigneurs, die op zijn tijd het verkregen roomse paars graag en flink lieten wapperen. Bij het kaarten zondagavonds gaf dat regelmatig clericale steekspelletjes, niettemin op humoristische wijze. Maar dit keer was de beurt aan Ruth. Met een lijkleek gezicht en de pijp tussen zijn tanden kreunde hij met binnenpret: "Kapelaan, bel Smit en Visser, en zeg dat ik vanmorgen ook paars gekregen heb!". Na een uur stonden de twee uitgedoste heren, verrast en hoogst verbaasd door het bericht, voor de deur, met een paar flessen Chateauneuf-du-Pape. Dat zij ooit paars gekregen hadden, konden ze nog wel begrijpen, maar dat die goeie boerenknecht uit Huissen ook door de paus zo bedacht was ...? Triomfantelijk stevenden zij op de pastoorskamer af, om Ruth te feliciteren. Maar verbouwereerd bleven zij op de drempel staan, toen ze daar een lijkleke collega in de stoel zagen liggen, die ondanks alle pijn smakelijk lachte: "ga zitten, en neem een borrel, want ik heb paars gekregen: het zicht echter op een plek die ik je niet kan laten zien!" Homerisch gelach! En de pijp zorgde er voor dat de heren met elkaar in de wolken waren.

Alle drie pastoors zijn intussen "gehemeld" en nu kunnen zij met Petrus die steekspelletjes uithalen, want in de Schrift staat nergens, dat hij ooit paars gekregen heeft. Of is het Boven ook niet zo belangrijk meer??

GENEALOGIE - „NIET GECOMPAREERD”

door J. A. Bijl.

Speurend in de archieven van onze voorouders, kunnen de informaties soms zo summier zijn dat er niets mee te beginnen is.

Ik herinner mij een opmerking van een medespeurder, dat het geboorteregister, bijgehouden door de veldwachter in een kleine plaats in Noord-Holland, vermeldt:

"Gisteren bij Klaas geweest - heeft een jonge dochter - ik geloof dat ze Catharina heet."

In de archieven te Hilversum komt echter een uitzondering voor, welke ik het vermelden waard vind.

Het is al lang de gewoonte voor het huwelijk in ondertrouw te gaan. Deze vroeger drie verplichte weken worden dan gebruikt om anderen in de gelegenheid te stellen, bezwaren in te brengen tegen dit huwelijk, b.v. wegens familieverwantschap ofwel een der partners is nog gehuwd. De voorgenomen huwelijken werden daartoe drie keer, later twee keer, afgeroepen in de kerk of bij het gemeentehuis, in later tijd werden zij op een mededelingenbord bekend gemaakt.

Wanneer het huwelijk niet doorging, om welke reden dan ook, werd de ondertrouwacte eenvoudigweg doorgestreept al of niet met de aantekening "niet gecompareerd." Je weet dan nooit waarom dit voorgenomen huwelijk niet doorging.

Een ambtenaar te Hilversum vond toch een keer de reden belangrijk genoeg om deze bij de doorhaling te vermelden.

Het betreft hier no. 17 Hilversum Impost op trouwen 1795-1805.

Aantekendatum 2 februari 1808 - af te roepen 3-10 en 17 febr. 1808, van Teunis de Groot Jongeman van Hilversum en Cornelia v. Es meerj. dochter van Soest, woont te Hilversum.

Dit voorgenomen huwelijk is doorgehaald met de aantekening: